

Sag C-347/90

Aldo Bozzi
mod

Cassa Nazionale di Previdenza ed Assistenza a favore degli Avvocati e dei Procuratori legali

(anmodning om præjudiciel afgørelse
indgivet af Pretura di Milano, Sezione Lavoro)

»Fortolkning af artikel 33 i sjette momsdirektiv«

Retsmøderapport	2948
Forslag til afgørelse fra generaladvokat F. G. Jacobs fremsat den 19. marts 1992	2959
Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 7. maj 1992	2965

Sammendrag af dom

Afgiftsbestemmelser — harmonisering af lovgivningerne — omsætningsafgifter — fælles merværdiafgiftssystem — forbud mod opkrævning af andre former for skatter og afgifter med karakter af omsætningsafgift — formål — begrebet »omsætningsafgifter« — rækkevidde — bidrag af samme art som det bidrag, der under betegnelsen »contributo integrativo« opkræves i Italien til advokaters og retshjælperes pensionskasse — ikke omfattet (Rådets direktiv 77/388, art. 33)

Artikel 33 i sjette direktiv 77/388 har til formål at hindre, at der indføres skatter og afgifter, som bringer det fælles merværdiafgiftssystems funktion i fare, fordi de pålægges omsætningen af varer og tjenesteydelser på tilsvarende måde som moms, ligesom artikel 33 indebærer, at det er forbudt at oprettholde eller indføre afgifter, der i alt væsentligt har karakter af moms; bestemmelsen er

derimod ikke til hinder for opretholdelse eller indførelse af andre skatter og afgifter, som ikke har momsens væsentligste kendetegn.

Artikel 33 er derfor ikke til hinder for indførelse eller opretholdelse af et bidrag som det tillægsbidrag, der er indført i Italien (under

betegnelsen »contributo integrativo«), og som skal indbetales af advokater og retshjælpere til deres pensionskasse, og som principielt beregnes med en vis forhøjelsesprocentdel af de honorarer, der indgår i deres omsætning. Tillægsbidraget udgør faktisk

ikke en afgift, der anvendes generelt; det er ikke til enhver tid proportionalt med det vederlag, klienten skal betale for en ydelse, og det opkræves kun i et enkelt led uden senere at kunne fradrages i henhold til en fradragsordning.

RETSMØDERAPPORT

i sag C-347/90 *

I — Faktiske omstændigheder og retshandlinger

Ifølge denne lov tilvejebringes Cassa Previdenza's midler på to måder, nemlig:

A — Retlig baggrund

1. De nationale bestemmelser

1. Cassa Nazionale di Previdenza ed Assistenza a favore degli Avvocati e dei Procuratori Legali (herefter benævnt »Cassa Previdenza«) blev indført ved lov nr. 6 af 8. januar 1952 (GURI nr. 16 af 19.1.1952). Medlemskab af Cassa Previdenza er obligatorisk for alle advokater og retshjælpere, der er erhvervsaktive i Italien (»avvocati e procuratori legali«).

2. Reglerne om medlemsbidrag til og ydelser fra Cassa Previdenza findes i lov nr. 576 af 20. september 1980 (»Ændring af pensionsordningen for advokater«, GURI nr. 266 af 27.9.1980, herefter benævnt »lov nr. 576 af 1980«).

a) ved »det individuelle bidrag« (artikel 10), der beregnes efter advokatens skattepligtige nettoerhvervsindkomst, således som denne beregnes med henblik på indkomstbeskatning, dvs. 10% af et vist beløb og 3% af det overskydende beløb, dog således, at et mindstebidrag betales af ethvert medlem af Cassa Previdenza, og

b) ved »tillægsbidrag«, der er genstand for Pretura di Milano's spørgsmål, og som er fastlagt ved artikel 11, der indeholder følgende bestemmelse:

»*Tillægsbidrag* — med virkning fra den 1. januar det andet år efter nærværende lovs ikrafttræden beregner alle medlemmer af Advokatsamfundet, herunder de Cassa Previdenza tilsluttede advokatfuldmægtige, med en vis forhøjelsessats et beløb af samtlige honorarer, der indgår i den årsomsætning,

* Processprog: italiensk.